

din Bod! Her staar du foran Prøven. Dette er Naaleøjet, som du ikke slipper udenom, dersom din Sjæl skal finde Fred.

Han var, uden selv at vide hvordan, kommen gennem Smaagaderne ud paa Kongens Nytorv, hvor Livet rørte sig festligt trods Taage og Søle. Vogne gennemkrydsede den store Plads i alle Retninger. Fra Teatrets Loggia straaede der Lys. Ogsaa Hotellet paa den anden Side var stærkt oplyst, og Butiksvinduer og Gadelygter forgyldte den vaade Stenbro. I sin overnervøse Tilstand og uvant, som han var bleven, med Bytummelen følte han sig et Øjeblik helt bedøvet. Larmen laa som en Blyklump i hans Øre. Jorden syntes at ryste under ham. Et »Varsko« vakte ham op. En Droske kørte ham saa tæt forbi, at Hjulene strejfede hans Ærme og overstænkede ham med Gadeskarn. Ved Skæret af en Lygte skimtede han i Forbifarten et selskabsklædt Par derinde. Damen var i havblaa Silke og vendte en diamantlynende Øreflip imod ham. Herren var i Uniform og havde Brystet fuldt af Ordner. En anden Vogn kom forbi fra den modsatte Side. Derinde sad et ungt Par og gantedes.

Per gik langsomt videre og stadig bort fra Hjemmet. Han drev ind i Store Kongensgade, standsede hist og her ved et Butiksvindu men saae ingenting. Hans Tanker var andetsteds. Stemmen inden i ham talte igen og sagde: Vend